పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టి

ఎడారి ప్రేమ

-50-

ప్రేమ. ఎంత మధురమయినది. ఎంత ఉన్నతమైనది.

మనిషి జీవితాన్ని శాసించేది, నడిపించేది ప్రేమేకదా? జీవితాల్ని ప్రభావితం చేసేది ఫలభరితం చేసేది ప్రేమేకదా?

ప్రేమ... అది ఎంత లోతయినదో, ఎంత ఎత్తు కలిగినదో ఎవరూ నిర్వచించలేకపోయారు. దానికోసం ఎంతమంది ప్రాణాలు కోల్పోయారో? ఎంతమంది భగ్నప్రేమికులుగా మారారో? ఎంతమంది వైరాగ్యాన్ని జీవితంలోకి ఒంపుకున్నారో? ప్రేమలో విఫలమయి ఎన్ని హృదయాలు క్షోభించాయో? ఎందరి కన్నీళ్ళు నేలజారాయో? ఎవ్వరూ చెప్పలేకపోయారు. అనుమతి లేకుండానే అమాంతంగా మనుషుల హృదయాల్లోకి ప్రవేశించి ఆటబొమ్మల్లా చేసి ఆడించేది ప్రేమేకదా? కాలాన్ని మరిపించేది కనికట్టు చేసేది ప్రేమే కదా?

ఏ పార్కుల్లో చూసినా బీచ్‌ల వెంబడి నడిచినా కనిపించేది ప్రేమ జంటలే. చుట్టూ వున్న ప్రపంచాన్నే మరిచిపోయి తన ఎదుటవున్న ప్రేయసినీ, ప్రియుడ్నే తమ ప్రపంచంగా భావించి కాలం గడిపే వీళ్ళను చుస్తుంటే ప్రేమకున్న శక్తి ఎంతో అర్థమవుతుంది. ఆశ్చర్యమూ కలుగుతుంది. ప్రపంచంలోని అందాలన్నింటినీ ప్రేయసి ముఖంలో చూసుకుని మురిసిపోయే ప్రియుడు. తన హృదయాన్ని గెలుచుకున్న ప్రియుణ్ణి ప్రపంచాన్ని గెలిచిన ధీరునిలా భావించి అతడి భుజంపైన తలవాల్చి కబుర్లు చెప్పే ప్రేయసి, ఆమె ముసి ముసి నవ్వులూ సిగ్గులతో ఎరబడే బుగ్గలూ. అబ్బ ప్రేమకున్న శక్తి. ప్రేమకున్న ఆకర్షణ, ఎంతని చెప్పగలం. అది చేసే అద్భుతాలను, ఆవిష్కరించే అందాలను ఎన్నెన్ని చూపించగలం. దానికి కులం లేదు మతం లేదు. పేదా గొప్పా తేడాలు లేవు. భాషాభేదాలు తెలియవు. దేశాలు వేరయినా ప్రాంతాలు దూరమయినా దానికి అడ్డేలేదు. ఎవరి హృదయాల్లోకి ఎపుడు దూరుతుందో. ఏం మాయచేస్తుందో ఎవరికీ తెలియదు. గొప్పవాళ్ళు సైతం దాని ధాటికి తలఒగ్గి నమస్కారం చేసారు. బలవంతులు సైతం దానికి దాసోహమై ప్రణమిల్లారు. సమస్తాన్నీ ప్రేమకోసం అర్పించుకున్నవాళ్ళు సర్వస్వాన్ని అందుకోసం త్యాగం చేసినవాళ్ళు కోకొల్లలు.

ఎన్ని హృదయాలు ప్రేమాగ్ని జ్వాలల్లో పడి కాలి మసి అయిపొయ్యాయో? ఎన్ని జీవితాలు ప్రేమకోసం తమ సమాధుల్ని నిర్మించుకున్నాయో? నాణానికి మరోవైపు బొరుసు కూడా వున్నట్లు ప్రేమనే ఆకర్షణలో పడి ఎంతమంది జీవితాల్ని నాశనం చేసుకుంటున్నారో మరెంతమంది కాలాన్ని వ్యర్థం చేసుకుంటున్నారో

ప్రతి మనిషీ తన జీవితంలో ప్రేమకు సరైన నిర్వచనం చెప్పడం అసాధ్యం.

వాలెంటైన్స్‌డే స్పెషల్. ప్రేమగురించి రాసిన వ్యాసాన్ని చదువుతున్న మృదుల ఒక్కసారిగా నిట్టూర్చింది. నిజమేకదా! ప్రేమ ప్రతిమనిషి జీవితంలోనూ ఎంతో కొంత ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. జీవితంలోని మలుపులకు కారణమవుతుంది. కొందరి హృదయాల్లో మధురానుభూతుల్ని నింపితే మరికొందరికి మానని గాయాల్ని కలగజేస్తుంది. జీవితమంతా వాటిని తలచుకుని తడుముకుని కన్నీళ్ళు కార్చమని, అందులోనే ఆనందించమని శాసిస్తుంది.

ప్రేమలో విఫలమైన హృదయం రంపంతో కోసినట్లుగా విలవిలలాడిపోతుంది. ఆ బాధ వర్ణనాతీతం.

ఒకరు నిజంగా నిస్వార్థంగా ప్రేమిస్తే మరొకరు స్వార్థంతోను మోసపూరితంగానూ ప్రేమిస్తున్నట్లుగా నటిస్తారు. అపుడే వస్తుంది తంటా. వీరు హృదయానికి మానని గాయం చేస్తారు. హృదయాల్ని పరిశోధించగల పరికరం ఏదైనా వుంటే ఎంత బాగుండు. కనీసం మోసపోకుండా జీవితాల్ని కాపాడుకోగలమేమో.

ఎడారి దేశమైన కువైట్‌లో తాను గడిపిన రోజుల్ని ఒకసారి గుర్తుచేసుకుంది మృదుల. రోజులు కాదు. తన జీవితకాలంలో సగంపైగా ఎడారి దేశంలో గడిపిన భారమైన సంవత్సరాలు.

"హాయ్, మృదులా ఇలారా ఈ టేబుల్ దగ్గర కూర్చుందాం" ప్రపోజ్ చేసింది జేనీ.

"సరే పద" అంటూ ఫుడ్ వున్న ట్రేని చేత్తో పట్టుకుని జేనీ వెంట నడిచింది మృదుల. అప్పటికే టైము రెండు గంటలు దాటిపోవడంతో కెఫిటేరియాలో స్టాఫ్ పలచగా వున్నారు.

"ఏంటీ నీకు కూడా లేటయ్యిందే ఈ రోజు?" అడిగింది జేనీ.

"అవును కొద్దిగా పని ఎక్కువయింది" చెప్పింది మృదుల.

"శ్యామ్‌తో మాట్లాడుతుంటే టైం తెలియలేదేమో మరి" నవ్వింది జెనీ.

"అబ్బే అదేం లేదు. క్రొత్తగా మన డిపార్టుమెంటుకి వచ్చాడు కదా! ఏవో డౌట్సు వుంటే క్లియర్ చేస్తున్నా అంతే" చెప్పింది మృదుల.

"మనిషేంటి ఎప్పుడూ దిగులుగా కనిపిస్తాడు" ఆరాగా అడిగింది జేనీ.

"అదుగో లంచ్‌కి వస్తున్నాడు. నువ్వే అన్ని విషయాలు అడిగి కనుక్కో" చెప్పింది మృదుల.

"తప్పకుండా అడుగుతాను చూడు" అంది తలెగరేస్తూ జేనీ.

ఇంతలో ఫుడ్ ట్రే చేత పట్టుకుని అవతలి టేబుల్‌వైపు పోబోయాడు శ్యామ్.

"హలో శ్యామ్ ఎక్కడికెళుతున్నావ్? మాతోపాటు కూర్చుని తినవోయ్" అంది జేనీ చనువుగా.

మొహమాటపడుతూ వచ్చి మృదుల ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో కుర్చున్నాడు శ్యామ్.

"ఏంటీ ఎపుడూ మూడీగా ఏదో పోగొట్టుకుంటున్నట్లుగా వుంటావు. ఏంటి సంగతి? సమస్య ఏంటో మాతో పంచుకుంటే సలహాలు ఇస్తాం కదా? అడిగేసింది జేనీ.

"అబ్బే అదేం లేదండీ" నసిగాడు శ్యామ్

"చెప్పవోయ్. మనసులోది స్నేహితులతో పంచుకుంటే హృదయం తేలికవుతుంది" బలవంతం చేసింది జేనీ.

"ఏం లేదండీ. ఓ నెలరోజులు ఇంటికెళ్ళాలి. డిపార్టుమెంటు మారాను కదా శెలవు దొరుకుతుందో లేదో అని ఆలోచిస్తున్నాను.

"ఓహో అంత అర్జంటుగా సెలవులకు వెళ్ళాల్సిన అవసరం ఏమిటో? ఇంకో మూడునెలల తర్వాత వెళుదువులే " అంది జేనీ.

"అర్జంటుగానే వెళ్ళాలి. కనీసం పదిరోజులయినా - పట్టుదలగా చెప్పాడు శ్యామ్.

"అయితే ఏంటో సంగతి చెప్పు తరువాత సెలవు సంగతి చూద్దాం" చెప్పింది జేనీ. ఎందుకంటే శ్యామ్ సెలవులకి వెళితే అతడి పనంతా మృదుల, జేనీ పంచుకుని పనిచేయాలి.

"ఎలా చెప్పాలో అర్థంకావడంలేదండీ. నా భార్యకు డెలవరీ అయింది. విడాకులు ఇవ్వాలి అనుకుంటున్నాను" చెప్పాడు.

"డెలవరీ అయితే విడాకులిస్తావా? విడ్డూరంగా వుందే" వింతగా చూసింది మృదుల.

"అవును. నేను తనని పెళ్ళి చేసుకున్నానే కానీ ఇంతవరకూ ముట్టుకోలేదు. కానీ ఆమె గర్భవతియై బిడ్డను కూడా కనేసింది. అందుకే" అన్నాడు శ్యామ్ బాధగా.

"వ్వాట్" గట్టిగా అరిచింది జేనీ. "నువ్వు తగలక పోయినా ఆమె గర్భవతి అయిందా! హౌ పాసిబుల్?" అంది.

"వైనాట్. ఆమెకు పెళ్ళికి ముందే ఆమె బావతో ఎఫైర్ వుంది. అలా అయి వుండవచ్చు" చెప్పాడు శ్యామ్.

"మైగాడ్ నిజమా. అయితే వెంటనే వెళ్ళి డైవోర్స్ ఇవ్వు" కోపంగా చెప్పింది జేనీ.

"మరి అక్కడి వాళ్ళందరికీ ఈ విషయం తెలియదా?" అడిగింది మృదుల.

"మా తల్లిదండ్రులకే తెలుసు. ఎందుకంటే నాకిష్టం లేకపోయినా తన స్నేహితుడి కూతురని వాళ్ళకి మాట ఇచ్చేసి పెళ్ళి జరిపించాడు మా నాన్న. మా నాన్న మాట కోసం నేను చేసుకోవాల్సి వచ్చింది. అలాగే వాళ్ళ నాన్న ఇచ్చిన మాటకోసం తను పెళ్ళి

చేసుకుంది. అలా నాటకీయంగా మా పెళ్ళి జరిగిపోయింది. పెళ్ళి జరిగి ఇప్పటికి ఎనిమిది నెలలు కూడా కాలేదు. పెళ్ళి అయ్యాక నేను తనని ముట్టుకోలేదు. నా ఊహ ప్రకారం పెళ్ళయ్యేటప్పటికే తను మూడోనెల గర్భవతి. ఇపుడు ఆరునెలలకే డెలవరీ అయిందని అందరినీ నమ్మించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారనుకుంటా" చెప్పాడు శ్యామ్.

"మరి ప్రేమించిన బావనే పెళ్ళి చేసుకోవచ్చుకదా. నిన్నెందుకు మోసం చేయడం?" ప్రశ్నించింది జేనీ.

"అతడు పెద్దత్రాగుబోతు. ఇంట్లో వాళ్ళకి అతడంటే ఇష్టంలేక అప్పటికప్పుడు మా నాన్నతో మాట్లాడేసి తెలివిగా ముహూర్తాలు పెట్టేసారు. "

"హూ. ఇంత మోసమా? నువు వెంటనే బయలుదేరి వెళ్ళి వాళ్ళ కుట్రలన్నీ బయటపెట్టి బిడ్డ నీది కాదని చెప్పి విడాకులకు అప్లై చేసిరా. నువు వచ్చేంతవరకు నీ పని మేమిద్దరం చేస్తాం" చెప్పింది జేనీ.

పదిహేను రోజులు సెలవుపెట్టి ఇంటికి వెళ్ళి వచ్చాడు శ్యామ్.

తిరిగివచ్చిన వెంటనే ఏమయింది అంతా ఓకేనా అని ఆదుర్దాగా ప్రశ్నించారు జేనీ, మృదుల.

"హు. సమాజం కుటుంబం గౌరవం జరిగిందేదో జరిగిపోయింది విడాకులు వద్దు అంటూ అందరూ కలిసి నా గొంతు నొక్కడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

మా అమ్మా నాన్నలు కూడా వాళ్ళతో కలిసిపోయి, తప్పు జరిగిపోయిందిరా క్షమించు. ఒక్క ఆడబిడ్డ. వాళ్ళ ఆస్తిపాస్తులన్నీ నీకే కదా! విడాకులిస్తే మళ్ళీ నీకు పిల్లనెవరు ఇస్తారు అంటూ నా తలకాయ తినేసారు. తల్లిదండ్రులు కూడా ఆస్తికి ఆశపడి అటువైపే మాట్లాడేసరికి నేను ఏం చెయ్యాలో తెలియక తిరిగి వచ్చేసాను." దిగులుగా చెప్పాడు శ్యామ్.

"సరే నువ్వు బాధపడకు. మేమున్నాం కదా! ఇక్కడే ఎవరినైనా చేసుకుని సెటిల్ అయిపో. ఇండియాకు వెళ్ళకు. అందరి తిక్కా కుదురుతుంది" సలహా ఇచ్చింది జేనీ.

"ఎవరో ఎందుకు మన మృదుల వుంది కదా. భర్త చనిపోయాడని కువైట్‌కి వచ్చింది. వయసులో ఒంటరిగా వుంది. మనమందరం కలిసి శ్యామ్‌కు మృదులకు పెళ్ళి చేస్తే సరి" ఉత్సాహంగా చెప్పింది అక్కడే వున్న డోనా.

వింటున్న మృదుల ఉలిక్కిపడింది. శ్యామ్ కంగారు పడ్డాడు.

"అంతే.. అంతే.. ఒకరికొకరు తోడు మనం మృదులకు సరైన వాడ్ని వెదకాలి అనుకుంటున్నాం కదా. శ్యామ్‌తో పెళ్ళి జరిపించేస్తే సరి" (కువైట్‌లో ఇలాంటి పెళ్ళిళ్ళే అన్నీ) వత్తాసు పలికింది జేనీ.

శ్యామ్ పరిస్థితి చూసి జాలిపడింది మృదుల. పాపం పెళ్ళి అయిందేకాని భార్యని ముట్టుకోలేదు. తల్లిదండ్రుల బలవంతం మీద ఇష్టంలేకపోయినా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. పూర్ ఫెలో అనుకుంది మృదుల.

అలా ఇద్దరి మధ్యా స్నేహం అనురాగంగా రూపుదిద్దుకుంది. కువైట్‌లోనే అందరి సమక్షంలో పెళ్ళికూడా చేసుకున్నారు.

స్వతహాగా అందరినీ ప్రేమించే స్వభావం గల మృదుల శ్యామ్‌కు కూడా ఎంతో ప్రేమను పంచింది. శ్యామ్‌కూడా మృదుల తోడిదే లోకం అన్నట్లుగా కాలం గడిపాడు. సాయంత్రం పూట అరేబియా సముద్రపు బీచ్ వీళ్ళ కబుర్లతో నిండిపోయేది. రెస్టారెంట్లన్నీ వీళ్ళ రాకతో సందడి నింపుకునేవి. ప్రేమకే అర్థం చెప్పేటంత గాఢంగా ఇద్దరూ జీవితాన్నీ, సుఖాన్నీ ఆస్వాదించడంలో మునిగిపోయారు. వీళ్ళ అన్యోన్యత చూసి కొందరు ఈర్ష్య పడేవాళ్ళు. జేనీ, డోనా మాత్రం ఒక మంచి పని చేసాం అని చాలా సంతోషించారు.

అలా నాలుగేళ్ళు గడిచాయి. ఈ నాలుగేళ్ళలో శ్యామ్ కానీ మృదుల కానీ ఇండియాకు వెళ్ళలేదు. కువైట్‌లోనే ఆనందంగా కాలం గడిపేయసాగారు.

ఈ లోపల ఆ నోటా ఈ నోటా వీరిద్దరి విషయం ఇంటివద్ద శ్యామ్ తల్లిదండ్రులకి తెలిసింది.

ఆస్తికోసం కొడుకు సంతోషాన్ని కాలరాచిన వాళ్ళు ఇపుడు కొడుకు కువైట్‌లోనే వుంటే ఇక తమకు దక్కడని, కోడలి ఆస్తిరాదని భావించి కంగారుపడిపోయారు.

ఒకరోజు శ్యామ్ తల్లికి బాలేదని సీరియస్ కండిషన్‌తో హాస్పిటల్లో వుందని తండ్రి ఫోను చేసాడు. తల్లి కొడుకునే కలవరిస్తోందని, చూడకపోతే బ్రతకదని తొందరగా బయలుదేరి రమ్మని చెప్పి భోరున ఏడ్చాడు. తల్లి ప్రాణం నిలబెట్టమని చెప్పి ప్రాధేయపడ్డాడు. ఎంతైనా జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రులు. శ్యామ్ కూడా తల్లి ఆరోగ్యం గురించి వర్రీ అయి వెంటనే టిక్కెట్టు కొని పదిరోజులు శెలవు పెట్టి ఇండియాకు బయలుదేరి వెళ్ళాడు.

పదిరోజులే కదా, తొందరగా వచ్చేస్తాడు అని మృదుల ధీమాగా వుంది. కానీ.. పదిరోజుల శెలవును నెలరోజులకు పొడిగించాడు శ్యామ్. తల్లి కండిషను అలాగే వుందని చెప్పాడు.

నెలరోజులు కూడా అలాగే గడిచిపోయాయి. ఇంకో నెలరోజులు వుండాలి తప్పదు అంటూ మరో నెలరోజులు శెలవు తీసుకున్నాడు శ్యామ్. పదిరోజులు అతడు బానే వున్నాడని ఆ తరువాతే అతడి ధోరణిలో మాట తీరులో ఏదో మార్పు వచ్చిందని గ్రహించింది మృదుల. ఈ మధ్య అతడు ఫోను కూడా సరిగ్గా చేయడం లేదు.

ఒకరోజు ఫోను చేస్తే అదే అడిగేసింది.

"అబ్బే అదేం లేదు. ఇక్కడ అమ్మకు బాలేదు కదా. హాస్పిటల్ చుట్టూ తిరగడంతో బిజీగా వున్నాను అంతే" అని చెప్పాడు శ్యామ్.

రెండు నెలలు కూడా గడిచాయి. జాబ్‌కి రిజగ్నేషన్ లెటర్ అక్కడినుండే పంపించాడు శ్యామ్. ఇక కువైట్‌కి రావడం లేదని బాస్‌కి ఫోను చేసి చెప్పాడు. శ్యామ్ ప్రవర్తనకి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

ఈ విషయం ఆఫీసులో బాస్ చెప్పగా విన్న మృదుల షాక్ తింది. వెంటనే శ్యామ్‌కు ఫోను చేసింది. అతడి నంబరు స్విచ్చాఫ్‌లో వుంది. ఎన్నో విధాలుగా అతడితో మాట్లాడాలని ప్రయత్నించింది కానీ కుదరలేదు.

ఎక్కడో రాసిపెట్టి వున్న శ్యామ్ నాన్నగారి నంబరు వెతికి దానికి ఫోను చేసింది. ఆయన ఎత్తారు. "మామయ్యగారూ దయచేసి శ్యామ్‌ను ఒకసారి పిలవండి మాట్లాడాలి" అని ప్రాధేయపడింది మృదుల.

"అసలు ఎవరు నువ్వు? ఎందుకు శ్యామ్ కుటుంబ జీవితాన్ని పాడుచేయాలనుకుంటున్నావ్? శ్యామ్‌కు పెళ్ళయిందని, భార్యాబిడ్డా వున్నారని నీకు తెలియదా? నోరు మూసుకుని నీ దారిన నువు వెళ్ళు. నా కొడుకు జోలికి వస్తే మర్యాద వుండదు.

అయినా ఇక్కడ అగ్నిసాక్షిగా అందరిలో పెళ్ళిచేసుకున్న పెళ్ళాన్ని విడిచి, అంత ఆస్తిని వదిలి నిన్ను వుంచుకుంటాడని, నీతో వుంటాడని ఎలా అనుకున్నావ్? అక్కడ కువైట్‌లో నీ హొయలన్నీ చూపించి నా కొడుకును బుట్టలో వేసుకుని ఇక్కడ తల్లిదండ్రులకి, భార్యాబిడ్డకి దూరం చేయాలని ప్రయత్నిస్తావా? నీ బుద్ధి గడ్డితిందా? ఏం బ్రతుకు బ్రతుకుతున్నావు. సాటి ఆడదానికి అన్యాయం చేసి దాని భర్తని నీతో వుంచుకోవాలనుకునే నువ్వూ ఒక ఆడదానివేనా?" ఇష్టం వచ్చినట్లు తిట్టాడు శ్యామ్ నాన్నగారు.

మృదుల మ్రాన్పడిపోయింది. నిశ్చేష్టురాలై ఇవతల నిలబడిపోయింది. ఇన్నిమాటలు వినవలసి వుంటుందని ఆమె ఊహించలేదు. కన్నీరు చెంపలపై ప్రవహిస్తోంది. అయినా కూడా ఆశ చావక "మామయ్యా ఒక్కసారి శ్యామ్‌తో మాట్లాడనివ్వండి ప్లీజ్" అని అర్థించింది. ఎంత జరిగినా స్త్రీ హృదయం పురుషుని కోసమే పరితపిస్తుంది. అతడికోసమే ఆరాటపడుతుంది.

"శ్యామ్ ఇక నీతో మాట్లాడడు. వాడికి కూడా నీ సంగతి అర్థం అయింది. కట్టుకున్న పెళ్ళాం శాశ్వతం కానీ దారిన పోయే నీలాంటి బజారు స్త్రీలు అశాశ్వతమని వాడు కూడా తెలుసుకున్నాడు. పెళ్ళాం బిడ్డతో వాడు సంతోషంగా వున్నాడు. నువు మరలా ఇంకొకసారి వాడి జోలికి రావద్దు." వార్నింగ్ ఇచ్చాడు ఆయన.

తుపాకి తూటాల్లా వెలువడుతున్న ఆ మాటలు వినలేక, నిందలు భరించలేక అక్కడే కూలబడిపోయింది మృదుల. తరువాత ఆమె మానసికంగా చాలా కృంగిపోయింది. శ్యామ్ చేసిన మోసం, నమ్మక ద్రోహం ఆమెకు జీవితం మీదే విరక్తి కలిగేలా చేసాయి. అతడిమీద పెంచుకున్న ప్రేమను త్రుంచుకోలేక నరకాన్ని అనుభవించింది. అతడ్ని మరిచిపోవడం అసాధ్యం అయింది. జీవితమంతా తోడుంటాడనుకుంటే వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడు. ప్రేమించాడు అనుకుంటే ఇదంతా జస్ట్ కాలక్షేపం అని నిరూపించాడు. కనీసం శారీరక సంబంధం కూడా అతడ్ని పట్టి వుంచలేకపోయింది. గడిపిన కాలమన్నా కాస్త తడిని అతడి హృదయంలో నింపలేకపోయింది. చేసిన వాగ్దానాలు మరిచిపోయాడు. పెంచిన ఆశల్ని నిరంకుశంగా త్రుంచేసాడు. నమ్మిన ఆడదాన్ని నట్టేట్లో ముంచేసాడు. ఎడారి దేశంలో పంచుకునే ప్రేమ ఇంత అల్పమయినదా దానికి విలువ లేదా? శారీరక సుఖం, డబ్బు, కాలక్షేపమే దాని ధ్యేయాలా? పంచుకున్న ప్రేమ, అనురాగం, ఆప్యాయతలన్నీ ఎడారి పాలేనా? ఇలాంటి స్త్రీలు ఇక్కడ గల్ఫ్‌లో ఎందరో? అందరి పరిస్థితీ ఇదే చివరికి మిగిలేది ఒంటరితనమే, తీరని దుఃఖమే, హృదయం నిండిన చేదు జ్ఞాపకాలే. తడుముకుంటే గాయాల బాధలే.

అబ్బ. ఎలా బ్రతకాలి? శ్యామ్‌లేని జీవితాన్ని ఊహించలేదే? జీవించాలని కోరుకోలేదే? మరెలా? ఇంత మోసమా? ఇంత నమ్మక ద్రోహమా? తల్లడిల్లిపోయింది మృదుల.

జేనీ, డోనా ఆమెను ఓదార్చకపోతే, తోడుగా వుండి ధైర్యం చెప్పకపోతే ఆమె బ్రతకడం కష్టమే అయ్యేది.

జేనీ అయితే చాలా ఆవేశపడింది. ఉండు నేను ఇండియా వెళ్ళి వాడు అంతు చూస్తాను. దుష్టుడు, దుర్మార్గుడు ఒక ఆడదాని జీవితంతో, హృదయంతో ఇంతగా ఆడుకుంటాడా? మంచివాడని నమ్మితే ఇంతగా నమ్మక ద్రోహం చేస్తాడా? వెధవ ఆస్తికోసం ఇంత కక్కుర్తి పడతాడా అంటూ శ్యామ్‌ని బాగా తిట్టింది.

ఎన్ని తిట్టి ఏం లాభం?

కోల్పోయిన కాలం తిరిగి రాదుగా. మిగిలిన ఒంటరితనం ఓదార్చదుగా. శరీరానికి గాయాలయితే కాలంతోపాటు మానిపోతాయిగానీ హృదయానికి అయిన గాయాలు జీవితాంతం వెంటాడి వేధించి బాధిస్తాయి కదా? కన్నీళ్ళతో కలవరపెడతాయి కదా?

"ఏయ్ ఏడుస్తున్నావా? ఊరుకో మృదులా. నీ కన్నీళ్ళే శాపాలుగా మారి వాడిని నాశనం చేస్తాయి బాధపడకు. ధైర్యంగా వుండు. నీకు మేమంతా లేమా?" హృదయానికి హత్తుకుంది డోనా.

"వద్దు అతడు ఎక్కడవున్నా సంతోషంగా, సుఖంగా వుండనీ. అతడు బాధపడితే నేను చూడలేను" డోనా మాటలకి కలవరపడుతూ చెప్పింది మృదుల.

"ఇదీ ప్రేమంటే. ఇంత జరిగినా ప్రేమించినందుకు, నాలుగేళ్ళకాలం గడిపినందుకు వాడికి మంచే జరగాలని మృదుల కోరుకుంటోంది. ఇదీ స్త్రీ హృదయం. ఆమె ఔన్నత్యం. స్త్రీయే ప్రేమకు మరో రూపం" చెప్పింది జేనీ.

(మరోకథ వచ్చేనెలలో)

Post your comments